

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ
УКРАЇНИ

MINISTRY OF ECONOMY
OF UKRAINE

01008, м. Київ, вул. М. Грушевського, 12/2,
тел. 253-93-94, факс 226-31-81
www.me.gov.ua E-mail: meconomy@me.gov.ua

01008, Kyiv, 12/2 M. Hrushevskoho str.,
tel. 253-93-94, fax 226-31-81
www.me.gov.ua E-mail: meconomy@me.gov.ua

01.12.2008 № 3503-24/1103

На № _____

**Органи державної влади, органи
влади АР Крим, органи місцевого
самоврядування, інші органи,
установи, організації, підприємства
(за списком)**

РОЗ'ЯСНЕННЯ

Мінекономіки розглянуло листи стосовно можливості організації процедур закупівель товарів, робіт і послуг за державні кошти наприкінці поточного року, а також на початку нового року до затвердження кошторисів на 2009 рік.

Відносини у сфері державних закупівель регулюються відповідно до Положення про закупівлю товарів, робіт і послуг за державні кошти (далі – Положення), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.10.2008 № 921 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 19.11.2008 № 1017).

Згідно з підпунктом 4 пункту 2 Положення державні кошти – кошти Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим та місцевих бюджетів, державні кредитні ресурси, а також кошти Національного банку, державних цільових фондів, Пенсійного фонду України, фондів соціального страхування, які спрямовуються на придбання товарів, робіт і послуг, необхідних для забезпечення діяльності зазначених органів, кошти підприємств.

Підпунктом 13 пункту 2 Положення визначено, що підприємства – державні, у тому числі казенні підприємства, установи та господарські товариства, у статутному капіталі яких державна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків, їх дочірні підприємства, а також підприємства і господарські товариства, у статутному капіталі яких 50 та більше відсотків належать державним, у тому числі казенним підприємствам і господарським товариствам, у статутному капіталі яких державна частка акцій (часток, паїв) перевищує 50 відсотків.

Розпорядниками державних коштів є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, інші органи, установи та організації, визначені Конституцією України і

законодавством, підприємства, а також підприємства, установи чи організації, утворені в установленому порядку органами державної влади, органами влади Автономної Республіки Крим чи органами місцевого самоврядування та уповноважені на отримання державних коштів, взяття за ними зобов'язань і здійснення платежів (підпункт 18 пункту 2 Положення).

Оскільки замовниками є, зокрема, розпорядники бюджетних коштів, то відповідно до статті 23 Бюджетного кодексу України будь-які бюджетні зобов'язання та платежі з бюджету можна здійснювати лише за наявності відповідного бюджетного призначення. Недотримання цієї норми зумовлює призупинення бюджетних асигнувань або зупинення операції за бюджетними коштами (стаття 117 Бюджетного кодексу України).

Частиною 5 статті 51 Бюджетного кодексу України визначено, що розпорядники бюджетних коштів беруть бюджетні зобов'язання та проводять видатки тільки в межах бюджетних асигнувань, встановлених кошторисами.

У разі, якщо до початку нового бюджетного періоду не набрав чинності закон про Державний бюджет України, згідно зі статтею 46 Бюджетного кодексу України, Кабінет Міністрів України має право здійснювати витрати Державного бюджету України відповідно до цієї статті Кодексу з наступними обмеженнями, а саме: 1) витрати Державного бюджету України можуть здійснюватися лише на цілі, які визначені у законі про Державний бюджет України на попередній бюджетний період і одночасно передбачені у проекті закону про Державний бюджет України на наступний бюджетний період, поданому Кабінетом Міністрів України до Верховної Ради України; 2) щомісячні видатки Державного бюджету України не можуть перевищувати 1/12 обсягу видатків, визначених законом про Державний бюджет України на попередній бюджетний період, крім випадків, передбачених частиною четвертою статті 15 та частиною четвертою статті 23 цього Кодексу; 3) до прийняття закону про Державний бюджет України на поточний бюджетний період провадити капітальні видатки забороняється, крім випадків, пов'язаних з введенням воєнного стану чи надзвичайного стану, оголошенням окремих місцевостей зонами надзвичайної екологічної ситуації, видатків, пов'язаних з капіталізацією банків, та видатків, що здійснюються із Стабілізаційного фонду.

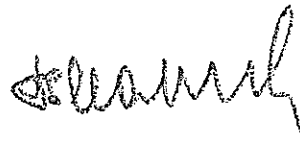
У свою чергу, головний розпорядник бюджетних коштів отримує бюджетні призначення шляхом їх затвердження у законі про Державний бюджет України чи рішенні про місцевий бюджет, доводить у встановленому порядку до розпорядників бюджетних коштів нижчого рівня відомості про обсяги асигнувань, забезпечує управління бюджетними асигнуваннями.

При цьому пунктом 45 постанови Кабінету Міністрів України від 28.02.2002 № 228 "Про затвердження Порядку складання, розгляду, затвердження та основних вимог до виконання кошторисів бюджетних установ" передбачено, що у випадку, коли бюджетний розпис на наступний рік не затверджено в установленій законодавством термін, в обов'язковому порядку складається тимчасовий розпис бюджету на відповідний період. Бюджетні установи складають на цей період тимчасові індивідуальні

кошториси або плани використань бюджетних коштів, які затверджуються їх керівниками.

Так, ураховуючи, що Положення не містить прямих обмежень щодо організації процедур закупівель до затвердження кошторису та з метою безперервного постачання окремих видів товарів (наданні послуг, виконанні робіт) необхідних для ефективного функціонування організації, замовник для забезпечення невідкладних потреб у товарах, роботах і послугах у наступному році, може наприкінці поточного року (чи на початку наступного) розпочати процедуру закупівлі за відповідним предметом закупівлі, виходячи з його очікуваної річної вартості за умови, що у договорі, а також основних умовах договору (проекті), що є невід'ємною складовою тендерної документації, запиту щодо цінових пропозицій буде передбачено відповідний порядок виконання договірних зобов'язань, в залежності від обсягів реального фінансування, передбаченого у кошторисі організації. При цьому, у договорі необхідно обов'язково передбачати умову виникнення платіжних зобов'язань замовника, а для розпорядників бюджетних коштів, виходячи з частини першої статті 23 Бюджетного кодексу України, передбачати умову виникнення платіжних зобов'язань при наявності відповідного бюджетного призначення (бюджетних асигнувань), оскільки згідно з частиною 6 статті 51 Бюджетного кодексу України, будь-які зобов'язання, взяті фізичними та юридичними особами за коштами Державного бюджету України без відповідних бюджетних асигнувань або ж із перевищенням повноважень, встановлених цим Кодексом та законом про державний бюджет України, не вважаються бюджетними зобов'язаннями.

Міністр економіки України

Б. М. Данилишин